

voorblad proces-verbaal

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/2030 PROCES-VERBAAL

Aantekening van de behandeling ter zitting van de enkelvoudige kamer van 22 april 2010

inzake

mr. W. Nass,
te Eindhoven,
eiser,

tegen

Nederlandse Orde van Advocaten,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. M.E. Veenboer.

Zitting hebben:

Mr. ~~D.J. Hutten~~, rechter; *A. Venekamp*
M.L. van Veen, griffier.

Verschenen zijn:

eiser in persoon;
mr. M.E. Veenboer, gemachtigde van verweerder;

Pleitnota:

- eisende partij: ja
- verweerder : ja

Waarvan is opgemaakt proces-verbaal.

Griffier

Rechter

zitting 20 april 2010

Awb. 09/2030

W Nass

ca Nederlandse order

1p

mev mr. M.E. Veenboer

(-). pleidnota

(-) mijn belang bij de procedure is weliswaar in mijn pleidnota
bij 2 punten 1 en 3

ik heb nog niet om schadevergoeding verzocht.

① als het besluit wordt vernietigd zal ik wellicht een verzoek
om schade vergoeding indienen.

② als het besluit wordt vernietigd kan ik mij weer kan laten inschrijven
bij de geschillen commissie
mede vanwege het feit dat ik uitgeschreven was bij de geschillencommissie
het is die heraudiet gekregen

③ tijdens de beschikking mag ik niet meer voor evenmalig wederpartij
werken.

Jaar out later in de schade verzoek. ga hier aan omhoog

het moet meer mogen werken voor wederpartijen in het algemeen
verbod

inschrijven geschillencommissie ~~spreek met de rechter~~ In uw waarde staat
dat je een klachten regeling moet hebben, maar niet dat je je moet
inschrijven.

~~de rechter~~

verw.: pleetnota

(-) dusser de wettelijke bevoegdheid in een besluit af te geven
berust op een of ander reglement

verw. wij hebben niet een dergelijk reglement.

(-) rapport van de audit van een besluit zijn.
mijn bezwaarschrift is dan mijn ^{mogelijk} schrijven van 31.01.2008

ik vind dat het rapport geen besluit is maar kenmerken van besluit.
Het is geen besluit omdat het de benaming "rapport" draagt.

omdat aangenomen moet worden dat er een besluit is, dan is
het besluit het moment waarop van de zijde van de aanbestedende
een mededeling kwam waarbij bleek dat een bezwaarschrift niet
mogelijk was. Staat niet op papier

Ik heb geen bezwaarschrift ingediend. Het zou kunnen dat ik
geen bezwaarschrift maar bezwaar had moeten maken. Vandaar mijn
opmerking met 6:15 Adv.

Bezwaarschrift is afgegeven, omdat ik een paar aanpassingen heb aangebracht.

verw.: er is nog niet eerder een procedure zoals deze gevoerd

per 1-1-2010 is deze kwartalen en verslagen. We hebben nu een
nieuwe bijvoordening. Wanneer op basis van die voordening
een beslissing zou worden genomen die negatief uitpakt dan
kom je van de zaken bij het dachtrecht

Wettelijke grondslag voor het maken van dit ^{convenant} is een
kwaliteitsaspect

~~het~~ Ik denk dat je altijd privaatrechtelijke afspraken kan maken
deswege. art 26 advocatenwet, is een grondslag om het convenant te maken

In 2002 was het vrijwillig om aan de audit mee te werken,
je kan je ook tot andere instellingen wenden voor een certificaat
bv. ISO.

ISO ~~is~~ certificatie is duurder. Je weet niet hoe duur drie andere
zijn. De normen zijn gelijk. Mijneer had ook naar ISO of van dieke
kunnen gaan

Als de Raad een besluit neemt ~~gebaseerd~~ op onze versimpelde audit-
verklaring te geven is dat het besluit op rechtzinnig gericht.

In die procedure kan niet aan de orde komen of hij die
audit al dan niet terecht is afgeven.

Tegen een versimpelde auditverklaring kan je misschien naar de
civiele rechter. Het is een bindend advies.

Er is bewust van gekozen om het geen bestuurrechtelijke beslissing te
laten zijn. Er is wordt verlaten een overeenkomst ~~want~~ afsluiten
tussen de orde en de advocaat.

Er is een pool van auditoren. Die worden aangewezen door de orde
en ook geselecteerd en gecontroleerd. Bij die andere organisatie heeft
de orde geen bemoeienis. Daarof wordt bepaald door de orde.

In verweenschap is bewust geen inhoudelijk oordeel gegeven. Kommen we
niet aan die. Bedwisten de gronden ~~was~~ wel.

Bij de audit in kwestie was een 2e-kans beoordeling gekozen
nao verbesingante wordt een heraudit gedaan.

De bewaarcie kijkt of de auditor het in het bijm goed heeft
gedaan.

2e termijn

(-) ^{of} bewaarcie is afgaan in van de vicht is niet relevant

niet duidelijk (van niemand) bij wie de verschillende ervaringen
behooren.

Ik heb geïnformeerd naar de kosten van ISO → €15.000,-
wat mij verteld dat dat ~~was~~ eerder g. andere bedrijven zag.

In hoofd grondde niet gemotiveerd bevestigd.

Alud - u: bulin

Allereerst kan worden vastgesteld dat verweerder in het verweerschrift niet ingaat op de inhoudelijke gronden van het beroep. Deze zijn in het beroepschrift aangegeven op blad 7 en 8 onder punt 1 t/m 5. Deze gronden zijn niet betwist. Verweerder beperkt zich tot processuele verweren waarvan de strekking is dat het beroep niet ontvankelijk zou zijn, dan wel dat eiser geen belanghebbende zou zijn. Nu de inhoudelijke gronden niet zijn betwist, staan in deze procedure alleen de processuele verweren nog ter beoordeling.

Waarom tegen de beschikking beroep open staat is in het beroepschrift uiteengezet op blad 2 en 3 onder het hoofd "Bevoegdheid".

In deze procedure spelen twee wettelijke regelingen een centrale rol: de inschrijvingsvoorwaarden van de Raad voor Rechtsbijstand en de Kwaliteitsstandaard.

De Raad voor Rechtsbijstand ontleent de bevoegdheid om inschrijvingsvoorwaarden vast te stellen aan de Wet op de Rechtsbijstand en de Raad van State heeft in de uitspraak van 13 januari 2010, LJN: BK9002, uitdrukkelijk aangegeven dat de inschrijvingsvoorwaarden en daaruit in het bijzonder de bepaling die inhoudt t de advocaat een auditverklaring over te leggen die in het jaar 2007 geldig is, een algemeen verbindend voorschrift is. Dit betekent, voor zover hier van belang, dat in geval van uitschrijving van een advocaat omdat er geen auditverklaring is overgelegd, er geen ruimte is voor verdere beoordeling en eventueel toetsing aan algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Geen auditverklaring betekent geen toevoegingen. Verdere discussie daarover is niet mogelijk. Daaraan doet niet af dat er in de praktijk wel een mogelijkheid is tot uitstel indien een zaak bij verweerder in behandeling is, maar niet als een beroep daartegen aanhangig is, wat weer verband houdt met de mening van verweerder dat tegen een beschikking als de onderhavige geen beroep open zou staan en al helemaal niet op inhoudelijke gronden als waarop dit beroep berust. Geen toevoegingen betekent dat cliënten die voor een toevoeging in aanmerking kunnen komen weggestuurd moeten worden.

Indien in afwijking van wat de Raad van State heeft aangegeven zou moeten worden aangenomen dat de inschrijvingsvoorwaarden geen algemeen verbindend voorschrift zijn, is sprake van beleid, waarvan alleen onder bepaalde omstandigheden kan worden afgeweken. Dit zou aan hetgeen hierna zal worden aangevoerd weinig of niets veranderen.

Dat sprake is van een algemeen verbindend voorschrift neemt niet

weg dat de inschrijvingsvoorwaarden kunnen worden getoetst aan algemene beginselen van behoorlijk bestuur. CRvB 16 september 2009, LJN BJ9330.

De status van de kwaliteitsstandaard is minder duidelijk. Sommigen menen dat dit een regeling van de Raad voor Rechtsbijstand is, misschien een aanvulling of uitbreiding van de inschrijvingsvoorwaarden. De kwaliteitsstandaard is echter aangenomen door de Orde van advocaten en ook gedrukt op papier van de Orde van advocaten. Afgaande op het gestelde in het verweerschrift zou ook de kwaliteitsstandaard ten tijde van de beschikking waarschijnlijk moeten worden aangemerkt als een algemeen verbindend voorschrift. Zo zegt verweerder in het verweerschrift letterlijk: *"De inde Kwaliteitsstandaard neergelegde normen gelden voor alle advocatenkantoren"* en *"Als wordt voldaan aan de eisen van de Kwaliteitsstandaard volgt afgifte van een auditverklaring die drie jaar geldig is"*. Zoals dat met de inschrijvingsvoorwaarden het geval is kan ook de kwaliteitsstandaard aan algemene beginselen van behoorlijk bestuur worden getoetst.

Verweerder is van mening dat eiser geen belang zou hebben bij de onderhavige beroepsprocedure omdat een heraudit op geresulteerd in de afgifte van een auditverklaring. Verweerder gaat hierbij aan drie dingen voorbij:

1. Verweerder geeft zelf, in het verweerschrift onder punt 16 aan, dat eiser kosten heeft moeten maken voor de heraudit. Dit zou kunnen betekenen dat, in geval van vernietiging van de beschikking, deze kosten voor rekening van verweerder moeten komen, al zal daar een afzonderlijk schadebesluit voor nodig zijn. Overigens is het gestelde in het verweerschrift onder punt 16 verder overbodig, aangezien in deze procedure alleen de beschikking ter beoordeling staat en over de door de beschikking ontstane noodzaak tot het maken van deze kosten in het beroepsschrift niets gezegd is.
2. Eiser heeft zich, om deze auditverklaring alsnog te krijgen, genoodzaakt gezien zich uit te laten schrijven bij de geschillencommissie advocatuur. Gesteld noch gebleken is dat eiser de auditverklaring ook zou hebben gekregen als hij nog steeds bij de geschillencommissie ingeschreven had gestaan. Dit levert imagoschade op. Hieraan doet niet af dat eiser, teneinde deze schade zo veel mogelijk te beperken, gekozen heeft voor een constructie waarmee zo veel mogelijk hetzelfde resultaat wordt bereikt als het geval is indien eiser nog wel ingeschreven zou zijn bij de geschillencommissie. Aan het voorgaande doet uiteraard ook niet af dat verweerder in de beschikking glashard stelt dat eiser nog steeds ingeschreven zou hebben gestaan bij de geschillencommissie. De auditor die later alsnog een auditverklaring verstrekke, was zich wel degelijk bewust van het feit dat eiser niet langer ingeschreven was bij de geschillencommissie en de reden waarom hij niet meer bij de geschillencommissie was ingeschreven. Hier zou tegen ingebracht kunnen worden dat de toevoegingsaudit

inmiddels is afgeschaft, maar daargelaten of dit betekent dat ook de kwaliteitsstandaard is afgeschaft, is er al weer een nieuwe "toevoegingsaudit" in aantocht, die niet meer zo genoemd zal worden, omdat deze voor alle advocaten zal gaan gelden en bovendien jaarlijks i.p.v. om de drie jaar plaats zal vinden. Deze nieuwe "toevoegingsaudit" zal mogelijkerwijs "beroepscertificaat" gaan heten.

3. De beschikking berust op het standpunt dat eiser geen werkzaamheden mag verrichten ten behoeve van voormalige wederpartijen. Handhaving van de beschikking zou, naast het feit dat eiser zich niet bij de geschillencommissie kan laten inschrijven, derhalve mogelijkerwijs ook betekenen dat eiser geen werkzaamheden kan verrichten voor voormalige wederpartijen. Een dergelijke beperking is alleen aanvaardbaar als sprake is van een regel die duidelijk is en voor alle advocaten in dezelfde mate geldt. Hieraan is voor wat betreft de onder 2 en 3 aangegeven punten niet voldaan.

Vervolgens stelt verweerder dat, wat verweerder noemt, een "(negatieve) auditverklaring" niet zou zijn aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 AWB omdat deze niet op rechtsgevolg zou zijn gericht.

Dit is natuurlijk onjuist. De toevoegingsaudit ontleent het bestaansrecht aan het feit dat een advocaat die geen auditverklaring heeft, geen toevoegingen mag behandelen. De toevoegingsaudit is, althans was, een business waar veel geld in omgaat en dat zou nooit mogelijk zijn als dit standpunt van verweerder juist zou zijn.

De Raad voor Rechtsbijstand eist dat een auditverklaring wordt overgelegd en als de advocaat daar niet aan voldoet, wordt de advocaat uitgeschreven en mag de advocaat geen toevoegingen meer behandelen. Hoezo niet op rechtsgevolg gericht?

Daarbij moet nog onderscheid worden gemaakt tussen, wat verweerder noemt, een "(negatieve) auditverklaring" en de beschikking waarvan beroep. Ter beoordeling staat of deze laatste als een beschikking of besluit moet worden aangemerkt. In het beroepsschrift is uiteengezet waarom dit het geval is. Of daarnaast een "(negatieve) auditverklaring" ook als zodanig moet worden aangemerkt, is ten deze niet relevant, of het zou moeten zijn omdat misschien toepassing zou moeten worden gegeven aan artikel 6:15 van de Algemene Wet Bestuursrecht. In het beroepsschrift op blad 2 is aangegeven waarom eiser van mening is dat dat niet het geval is, maar daar zou anders over gedacht kunnen worden.

Volgens verweerder zou geen sprake zijn van een publiekrechtelijke rechtshandeling. Als verweerder in dit standpunt zou moeten worden gevolgd, zou dat kunnen betekenen dat de hele regeling rond de toevoegingsaudit onverbindend zou zijn, maar dat staat in deze procedure niet ter beoordeling. Duidelijk is wel dat sprake is van een kunstmatig samenweefsel van privaatrechtelijke en publiekrechtelijke regelingen, waardoor de advocaat wordt gedwongen financiële verplichtingen aan te gaan, wat de geloofwaardigheid van de

standpunten van verweerder ook weer niet ten goede komt.

Verweerder stelt nog dat het een kantoor vrij zou staan een audit te laten houden door een andere instelling dan de Orde van advocaten.

In de inschrijvingsvoorwaarden zoals die in 2007 golden staat letterlijk: *"De advocaat dient een auditverklaring over te leggen die in het jaar 2007 geldig is"*. Het overleggen van een auditverklaring die geldig is, is dus een voorwaarde om toevoegingen te mogen behandelen.". Dit wijst er niet op dat het al dan niet mogen behandelen van toevoegingen, behalve van de eis dat aan andere voorwaarden voldaan moet zijn, van iets anders af zou hangen dan van een auditverklaring van een door de Orde van advocaten aangewezen auditor van het auditbureau van de Orde van advocaten. De Raad van State overweegt in de hiervoor genoemde uitspraak letterlijk: *"Ingevolge artikel 14 van de Wrb kunnen door de raden aan de inschrijving voorwaarden worden verbonden, die ingevolge artikel 15 van die wet betrekking hebben op het jaarlijks aantal toevoegingen, specifieke deskundigheidseisen, kantoororganisatie en verslaglegging. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de krachtens voormelde bepalingen vastgestelde inschrijvingsvoorwaarden 2007 dient de advocaat een auditverklaring over te leggen die in het jaar 2007 geldig is. Deze bepaling is anders dan [appellant] meent geen beleidsregel doch een algemeen verbindend voorschrift."* De inschrijvingsvoorwaarden mogen derhalve geen betrekking hebben op het aangaan van privaatrechtelijke verplichtingen, terwijl dat wel gebeurt, maar dat staat in deze procedure en stond ook in die procedure niet ter beoordeling. Voor het overige is ook dit duidelijk. De inschrijvingsvoorwaarden en in ieder geval de bepaling waar het hier om gaat, is een algemeen verbindend voorschrift en de auditverklaring is een dwingende voorwaarde.

Een citaat uit een schrijven van de Raad voor Rechtsbijstand van 12 november 2008: "Voor een vervolgaudit dient u zich te wenden tot het auditbureau van de Nederlandse Orde van Advocaten te den Haag, Postbus 30851 (enz.).".

Voor zover aangenomen zou moeten worden dat er puur technisch sprake zou zijn van een mogelijkheid om van een andere instelling dan de Orde van advocaten een auditverklaring te verkrijgen, is hier sprake van een schijnconstructie, waarbij het feit dat de Orde van advocaten deze constructie nodig heeft, meer zegt dan het mogelijksterwijs bestaan hiervan.

Voor zover een dergelijke mogelijkheid geacht moet worden te bestaan, neemt dat niet weg dat een auditor, en, in geval van een andere instelling die daartoe gemachtigd is, ook die andere instelling, publiekrechtelijke bevoegdheden uitoefent. De stelling dat aan de taakuitoefening van auditoren geen bevoegdheden verbonden zijn die rechten en plichten van anderen kunnen bepalen, moet worden verworpen omdat een advocaat die geen auditverklaring had geen toevoegingen mocht behandelen. Dit wordt niet anders indien moet worden aangenomen dat in bijzondere gevallen, met goedkeuring

van de Orde van advocaten, ook een andere instelling dan de Orde van advocaten een auditverklaring mag afgeven.

Verweerder beroept zich nog op artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand en stelt dat de raden voor rechtsbijstand op grond van dat artikel wel de bevoegdheid maar niet de plicht hebben om "deze voorwaarde" aan inschrijving van advocaten te stellen. Dit standpunt is onbegrijpelijk. Vast staat dat een auditverklaring een dwingende voorwaarde is om toevoegingen te mogen – blijven – behandelen en dat deze voorwaarde berust op de inschrijvingsvoorwaarden en niet op artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand, zoals o.a. de Raad van State duidelijk heeft aangegeven.

Dat artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand de Raad voor Rechtsbijstand niet de plicht oplegt om een auditverklaring als voorwaarde voor inschrijving te stellen, neemt niet weg dat de Raad voor Rechtsbijstand ~~dat wel gedaan heeft en wel bij algemeen~~ verbindend voorschrift. Bovendien heeft de Orde van advocaten zelf bedongen dat de Raad voor Rechtsbijstand van deze mogelijkheid gebruik maakt en wel in twee van de drie convenanten die verweerder zelf in het verweerschrift noemt.

Het is dus een misvatting om te denken dat op grond van artikel 15 van de Wet op de Rechtsbijstand de Raad voor Rechtsbijstand los van het al dan niet aanwezig zijn van een auditverklaring zou kunnen beoordelen, laat staan daartoe bereid zou zijn, of een advocaat voor inschrijving in aanmerking komt en al helemaal om op grond daarvan te menen dat de beschikking waarvan beroep niet op rechtsgevolg zou zijn gericht. Ook als zou moeten worden aangenomen dat er een mogelijkheid bestaat om bij hoge uitzondering een advocaat die geen auditverklaring heeft in te schrijven, dan nog doet dat niet af aan het feit dat de beschikking waarvan beroep op rechtsgevolg is gericht en tot gevolg heeft dat eiser voor de keus werd gesteld om hetzij af te zien van het behandelen van toevoegingen dan wel een heraudit te ondergaan en daar ook op was gericht.

Bij de behandeling door de commissie vielen hoge woorden over kwaliteit, maar als wij zien dat verweerder, ondanks de uitleg die eiser gegeven heeft, in de beschikking glashard zegt dat eiser bij de geschillencommissie is ingeschreven, komt dat de geloofwaardigheid van de standpunten van verweerder niet ten goede, even min als het feit dat verweerder de inhoudelijke gronden niet betwist en de standpunten van verweerder er inhoudelijk alleen op neer komen dat verweerder niet wenst dat het handelen van verweerder op welke wijze dan ook wordt getoetst.

Rechtbank 's-Hertogenbosch
Sector bestuursrecht
Zitting d.d. 22 april 2010 om 09.45 uur

Procedurenummer:
09 / 2030 BESLU V51

PLEITAANTEKENINGEN

van mr. M.E. Veenboer, gemachtigde
namens:

de Algemene Raad van de
Nederlandse Orde van Advocaten
gevestigd te Den Haag,
verweerder

inzake

het beroep van:

mr. W. Nass
advocaat te Eindhoven,
eiser

Edelachtbare,

Inleiding

1. Ter beoordeling ligt voor de beslissing van de Bezwaarcommissie Audit Advocatuur – hierna: de bezwaarcommissie- van 24 juni 2008, per brief van 9 september 2008 verzonden aan mr. W. Nass – hierna: eiser - tegen welke beslissing eiser is opgekomen met het beroepschrift van 16 oktober 2008.

2. Eiser verzoekt de beslissing te vernietigen met zodanige verdere beslissing als uw rechtbank zal vermenen te behoren.

Procesverloop

3. De Algemene Raad beperkt zich wat betreft het procesverloop tot de hoofdlijnen en verwijst voor de details naar zijn verweerschrift van 27 mei 2009 .
Op basis van het Convenant Kwaliteitsborging Advocatuur, getekend door het ministerie van Justitie, de Raden voor Rechtsbijstand en de Nederlandse Orde van Advocaten, is bij eiser een audit uitgevoerd op diens kantoororganisatie.
4. De audit heeft geleid tot het aan eiser uitgebrachte auditrapport van 25 september 2007 met daarin opgenomen een viertal nader beschreven verbeterpunten betreffende de intake, de zakenadministratie, de overdracht en vervanging en het afsluiten van dossiers.
5. Het auditrapport leidt tot correspondentie tussen eiser en de auditor, welke laatste reageert bij aan eiser gerichte brief van 14 januari 2008, inhoudende onder andere dat eiser zich met betrekking tot de vier genoemde verbeterpunten desgewenst kan wenden tot de bezwaarcommissie.
6. Op 24 juni 2008 heeft de bezwaarcommissie zich in de vorm van een bindend advies uitgesproken over de door eiser aangevoerde bezwaren ter zake van de in het auditrapport nader opgenomen verbeterpunten.
De bezwaarcommissie heeft het bezwaar op alle punten ongegrond verklaard, met dien verstande dat het verbeterpunt betreffende de zakenadministratie is omgezet in een aanbeveling.
7. Tegen deze beslissing van de bezwaarcommissie stelt eiser beroep in bij de rechtbank, sector bestuursrecht, welk beroep thans voor ligt.

Ontvankelijkheid

8. In aanvulling op het eerdergenoemde verweerschrift van de Algemene Raad van 27 mei 2009 waarin reeds uitvoerig is ingegaan op de ontvankelijkheid stelt de Algemene Raad voorop dat de bestuursorganen van de Nederlandse Orde van Advocaten benoemd worden in § 3 van de Advocatenwet.
Het moge duidelijk zijn dat de bezwaarcommissie geen bestuursorgaan is van de Orde.

Anders dan het faciliteren van het auditproces ingevolge het Convenant Kwaliteitsborging Advocatuur heeft de Algemene Raad dan ook geen bemoeienis met de (weigering van de) afgifte van een auditverklaring.

9. De audit is een privaatrechtelijke constructie die ten dienste staat van de bevoegdheden die door de Raden voor Rechtsbijstand krachtens publiek recht worden uitgeoefend en die voortvloeien uit de publiekrechtelijke verhouding tussen de Raden voor Rechtsbijstand en de advocaat die ingeschreven wenst te worden (of te blijven).

10. De procedure voor de bezwaarcommissie vormt onderdeel van de in de voorgaande overweging bedoelde privaatrechtelijke overeenkomst die eiser heeft getekend met de auditor. In bedoelde overeenkomst, welke als bijlage 29 is opgenomen bij het verweerschrift van de Algemene Raad, wordt aangegeven dat desgewenst volgens het bij de overeenkomst gevoegde Reglement Bezwaarcommissie Audit Advocatuur bezwaar kan worden aangetekend tegen de uitkomsten van de audit. Reeds uit dien hoofde kan naar het oordeel van de Algemene Raad in casu geen sprake zijn van een beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.
11. In samenhang met het gestelde in het verweerschrift van de Algemene Raad van 27 mei 2009 ter zake van de ontvankelijkheid kan de Algemene Raad tot geen andere conclusie komen dan dat eiser niet-ontvankelijk is in diens beroep gericht tegen de beslissing van de Bezwaarcommissie Audit Advocatuur van 24 juni 2008.

VERZOEK

De Algemene Raad verzoekt uw rechtbank op grond van het voorgaande eiser niet-ontvankelijk te verklaren in diens beroep.

A26

uitspraak

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/2030

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 mei 2010.

inzake

mr. W. Nass,
te Eindhoven,
eiser,

tegen

de Nederlandse Orde van Advocaten,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. M.E. Veenboer, werkzaam bij verweerder.

Procesverloop

Op 25 september 2007 heeft een audit plaatsgehad op het kantoor van eiser. Hiervan is een auditverslag opgemaakt, dat is geparafeerd op 12 oktober 2007. Als oordeel is gegeven 'heraudit'.

Hiertegen heeft eiser bezwaar gemaakt bij de door verweerder ingestelde Bezwaarcommissie Audit Advocatuur (hierna: bezwaarcommissie).

Bij bindend advies van de bezwaarcommissie, uitgesproken op 24 juni 2008 en ondertekend op 8 september 2008, is het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld ter zitting van 22 april 2010, waar eiser in persoon en verweerder bij gemachtigde is verschenen.

Overwegingen

1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.
2. Eiser is advocaat en wil rechtsbijstand verlenen in de zin van de Wet op de rechtsbijstand (hierna: Wrb). Uitgangspunt van deze wet is dat advocaten die dergelijke rechtsbijstand willen verlenen, zich daartoe bij de raden voor rechtsbijstand inschrijven. Ingevolge artikel 14 van de Wrb kunnen door de raden aan de inschrijving voorwaarden worden verbonden, die ingevolge artikel 15 van die wet betrekking hebben op het jaarlijks aantal toevoegingen, specifieke deskundigheidseisen, kantoororganisatie en verslaglegging. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de krachtens voormelde bepalingen vastgestelde Inschrijvingsvoorwaarden

advocatuur 2008 dient de advocaat een auditverklaring over te leggen die in het jaar 2008 geldig is.

3. Met onderhavige procedure beoogt eiser afgifte van een dergelijke auditverklaring.
4. De rechtbank zal allereerst de vraag beantwoorden of eiser een procesbelang heeft bij een beoordeling van het door hem ingestelde beroep.

Bij een beoordeling van dat beroep heeft hij slechts voldoende belang, indien dit tot een gunstiger resultaat zou kunnen leiden. Daarvan is geen sprake. Vaststaat dat op 20 november 2008 een heraudit van het kantoor van eiser heeft plaatsgehad en dat deze heeft geresulteerd in de afgifte van een auditverklaring, geldig tot 25 september 2010. Voorts staat vast dat de Inschrijvingsvoorwaarden 2010 niet meer de eis stellen dat een auditverklaring moet worden overgelegd.

Voor zover eiser betoogt dat zijn procesbelang ligt in een mogelijk verzoek om schadevergoeding (bestaande uit de door hem gemaakte kosten van de heraudit) aan verweerder, is de rechtbank van oordeel dat het hier gaat om een dusdanig onzekere toekomstige gebeurtenis dat hierin geen belang kan worden gezien voor de ontvankelijkheid van het beroep. Evenmin kan een dergelijk belang worden gezien in de omstandigheden dat eiser zich voor het verkrijgen van de aan hem verleende auditverklaring zou hebben moeten laten uitschrijven bij de geschillencommissie advocatuur en dat uit het auditverslag zou voortvloeien dat hij geen werkzaamheden meer zou mogen verrichten ten behoeve van voormalige wederpartijen van voormalige cliënten, aangezien, wat daar ook van zij, zoals hiervoor overwogen, het overleggen van een auditverklaring thans niet meer wordt vereist.

Ter voorlichting aan partijen merkt de rechtbank op dat zij uitdrukkelijk in het midden laat of de (weigering van een) auditverklaring een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

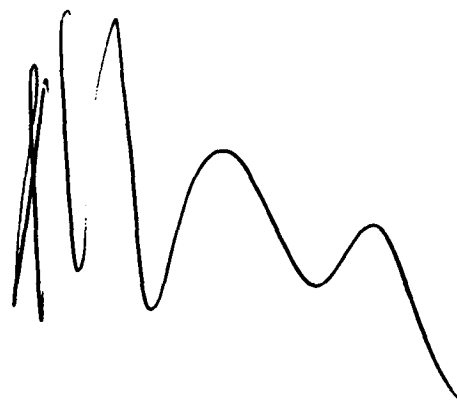
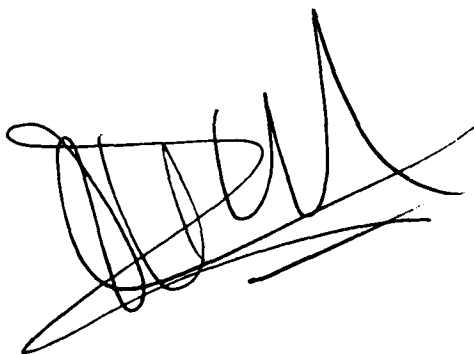
Uit het vorenstaande volgt dat het beroep niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

5. De rechtbank ziet geen aanleiding één der partijen te veroordelen in de proceskosten dan wel verweerder op te dragen het griffierecht te vergoeden.
6. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan door mr. A. Venekamp als rechter in tegenwoordigheid van M.L. van Veen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 25 mei 2010.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschriften verzonden:

02 JUNI 2010